

Modlitba vyznania

(Spracované podľa Pavel Goia - ThePrayer of Confession)

Žálm 51: 3-4, 9-15, 18-19

3 Zmiluj sa nado mnou, ó, Bože, podľa svojej milosti! Podľa množstva svojho milosrdenstva zahlad' moje prestúpenia. 4Dokonale ma umy od mojej neprávosti a očisti ma od môjho hriechu; 9Očisti ma od hriechu yzopom, a budem čistý; umy ma, a budem belší ako sneh. 10Daj mi počuť veselosť a radosť, aby plesali moje kosti, ktoré si zdrtil. 12Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri14 Navráť mi radosť svojho spasenia a podopri ma dobrovoľným duchom! 15A budem vyučovať priestupníkov tvojim cestám a hriešnikov, aby sa obrátili k tebe. 18 Pretože si nežiadaš obeti, lebo by som dal ochotne; v zápalnej obeti nemáš záľuby. 19 Obeti Božie sú skrúšený duch. Skrúšeným srdcom a zdrteným, ó, Bože, neopovrhujes.

Urobili ste v živote niečo, čoho ste potom ľutovali a povedali si, toto som teda nemal urobiť? Urobili ste niekedy niečo zlé, čo ste potom ľutovali?

Modlitba vyznania, Žalm 51. *Zmiluj sa nado mnou, o, Bože...* Toto je modlitba Dávida, jeho modlitba vyznania. Vlastne je to pieseň, ktorú David zložil na základe jeho skúsenosti s Bohom. On ju zverejnil, a tak každý ju mohol a môže poznať, čítať a spievať. Nadpis nám o tom hovorí. *Náčelníkovi speváckeho sboru. Žalm Dávidov. 2 Keď prišiel k nemu prorok Nátan, ako bol vošiel k Batšebe.*

Aký je príbeh na pozadí tohto žalmu. Dávid je kráľom a čo sa tam stalo?

2Sam 11:1... *A stalo sa po roku, o čase, keď vychádzajú králi do vojny, že poslal Dávid Joába a svojich služobníkov s ním i celého Izraela, ktorí potom hubili synov Ammonových a obľahli Rabbu. Ale Dávid zostal v Jeruzaleme.*

Bola vojna a Joab, služobníci a celý Izrael idú bojovať. Ide i Dávid? Nie Dávid ostáva doma. Počúvajte pozorne. Dávid ostáva v Jeruzaleme. Obyčajne chodil s vojskom do vojny. On bol hlavným veliteľom, príkladom a obvykle šiel na čele. Ale tentokrát ostáva doma. Viete čo sa stane, keď ľudia nemajú žiadnu aktivitu, zamestnanie, nemajú čo robiť? Nielen deti, ale i dospelí? Keď ľudia nemajú čo robiť, obyčajne sa dostanú do problémov. Ľudia by radšej mali byť zaneprázdnení, mali by mať čo robiť a nie byť leniví. Ak nič užitočné nerobia, obyčajne spravia niečo nerozumné. Dostal sa z vás niekto do problémov, ktoré začali tým, že nemal čo robiť, nudil sa? Dávid mal viesť vojakov v boji, nebol im v danej situácii dobrým príkladom.

A čo sa stalo? **Verš 2:** *A stalo sa jedného dňa po čas večera, že Dávid vstal so svojej postele a prechádzal sa na postreší domu kráľovho a videl zpostrešia ženu, ktorá sa umývala. A žena bola veľmi pekná čo do postavy a tvári.*

Dávid večer vstane a len tak sa začne sa ponevierať a prechádzať po streche domu. Naraz niečo uvidí. Ups. Tak toto teda vidieť nemal. Čo je tu vlastne tým vyjadrené? Niekedy môžeme niečo uvidieť, čo sme vidieť nemali. Ak to nie je zámerne, tak nie je našou chybou, že sme to videli. Hriech nie je to, že sme to videli, no hriechom je to, čo sa udeje následne. Hovorí sa, že je veľa vtákov, čo nám lieta nad hlavou, no je na nás či im dovolíme si na našej hlave urobiť hniezdo. Nedovoľme im urobiť hniezdo. Ak prisadnú, tak ich odožeňme. Preč z mojej hlavy... Stalo sa nám, že sme videli niečo čo sme vidieť nemali? Vzali sme diaľkový ovládač a prepínali kanály... a naraz tam bolo niečo, čo sme nemali vidieť a tak hneď prepne na ďalší kanál... Alebo sme na internete, a hľadáme si topánky a nechceme klikneme na nejaký nevhodný link alebo nám tam naskočí nevhodná reklama.... Stalo sa vám to? Nieкто je u nás na návšteve, nezamkne za sebou v kúpeľni dvere a my tam nechceme náhodou vojdeme... Problém nie je to, že niečo neúmyselne zazrieme, ale problémom môže byť to, čo nasleduje. Dávid vidí Batšebu, ako sa kúpe a povie si, och, to som nemal vidieť... otočí sa a ide preč. Čo nám hovorí text? *Vtom uvidel zo strechy kúpať sa ženu. Žena bola na pohľad veľmi pekná.* Kat pr *Žena bola na pohľad veľmi pekná.* A tak sa stalo, že Dávid, namiesto toho aby prepol kanál na ovládači, alebo preklikol stránku na internete, začne sa s danou situáciou/pohľadom zapodievať. Nepovie si, to nie je správne, mal by som ísť od toho, ale začne sa o ňu zaujímať. Počúvajme pozorne: Čokoľvek prenikne do našej mysle, má na nás dopad a ovplyvní nás. Či sa nám to páči alebo nie. Niekedy mi ľudia povedia: Ja sa môžem pozeráť na čokoľvek v TV alebo na internete a nemá to na mňa žiaden vplyv. Nie je to pravda. Keď pôjdeme ešte ďalej: Čokoľvek si získa našu pozornosť/záujem, to si vlastne získava nás samých. Čokoľvek si získa našu pozornosť, nás nakoniec dostane /ovplyvní/.

Pokračujme. Dávid sa začal o ňu zaujímať, poslal posla. A je mu povedané: *Či nie je to Bat-šeba, dcéra Eliamova, žena UriášaHetejského?* Akoby mu povedal, kráľu, ona je zadaná, ona je vydatá. Ona je manželkou toho a toho. Ale on na to neberie ohľad. Ja som kráľ a môžem so robiť čo chcem. Mám moc, dovedte mi ju. Verš 4: Vtedy poslal Dávid poslov a vzal ju, a keď vošla k nemu, ležal s ňou. V hebrejčine slovo vzal ju, *lakakh*, to znamená vziať na silu, zajať. Nemala na výber, bola vzatá na silu... Možno si Dávid povedal. OK, stalo sa, nejak to zakamuflujeme a nikto sa o tom nedozvie a život pôjde ďalej. No tak jednoduché to nebolo. Čo sa následne stalo? V 5. *A žena otehotnela a preto pošlúc oznámila to Dávidovi a riekla: Som tehotná.* Ako keby riekla: ja som tehotná... som vydatá a môj manžel, jeden z vážených občanov a vojakov je vo vojne... Ako Dávid na to zareaguje? Priali by sme si, aby povedal. Je mi to ľúto, Bože, to čo som urobil bolo zle, môžeš mi to prosím ťa odpustiť? Hneď v tej chvíli, v tom momente. No on to neurobil. Rozhodol sa hľadať riešenie celej situácie sám, bez Boha. Čo urobí? Vykoná ďalší hriech, aby zakryl ten predchádzajúci. A potom tretí hriech, aby zakryl ten druhý. A tak sa dostáva hlbšie a hlbšie. Ako sa to snaží riešiť? Povie. Pošlite po Uriáša. Ty si statočný vojak. Chod domov... No on povie. Nie, je vojna, moji kolegovia bojujú a umierajú na bitevnom poli. Ja som verný svojej krajine. A tak si Dávid povie. Tak ho opijem. No ani ten plán nefunguje,

lebo Uriáš sa rozhodne spať pri dverách domu. Tak Dávid prichádza s tretím plánom. Dáva mu list pre Joába, veliteľa vojska, v ktorom je jeho rozsudok smrti. A Uriáš, bez toho, aby vedel čo je v liste, /mu/ dôveruje a dáva ho veliteľovi. V liste bolo, postav ho do prvej línie, aby zomrel...

Je možné, že i my niekedy ideme tak ďaleko v zakrývaní našich hriechov, že ich kladieme na iných, prípadne z nich obviňujeme iných? Nech nesú iní trest za to čo, my sme spôsobili. Za naše hriechy /nech/ pykajú iní...

V liste je, nech Uriáš zomrie, ale to nie dost. Ale tak aby si to nikto nevšimol. Kludne nech pri tom zomrú i ďalší, len nech to vyzerá, že to bola nehoda. /Len nech ja som čistý ?/ A tak zomierajú i ďalší vojaci... ??? Ved' oni mali svoje rodiny... A kráľ nedbá, nechá, aby zomreli. Ako keby si povedal. TO nič nie je, nemaj obavy Joab, ja som kráľ. On si to mohol povedať, až do doby, keď na konci kapitoly je napísané... v 27b *Ale vec, ktorú vykonal Dávid, bola zlá v očiach Hospodinových.* Ale Bohu sa to nepáčilo. Dávid si mohol vybrať. Urobí pokánie hneď, alebo sa to bude snažiť zakryť a bude v hriechu upadať hlbšie a hlbšie. Priali by sme si, aby urobil pokánie hneď na začiatku. Možno i on, v jeho neskoršom veku, keď si niesol dôsledky svojho konania si prial, aby urobil pokánie hneď. No on sa to rozhodol zakryť a až tak ďaleko sa dostal.

Boh, má spôsoby akými dokáže získať našu pozornosť, ak zjdeme príliš ďaleko. Boh získava i Dávidovu pozornosť. 12:1 Preto poslal Hospodin Nátana k Dávidovi a ten mu rozpráva príbeh. *Dvaja mužovia boli v jednom meste. Jeden bol bohatý a druhý chudobný. Bohatý mal oviec a volov veľmi mnoho. 3 Chudobný nemal ničoho okrem jednej malej ovečky, ktorú bol kúpil, a choval ju, a rástla pri ňom a pri jeho synoch, spolu. Jedla z jeho kusa chleba, pila z jeho pohára a líhala v jeho lone a bola mu jako dcéra. 4 No, prišiel k bohatému človekovi nejaký pocestný. A pretože mu bolo ľúto vziať zo svojich oviec alebo zo svojich volov, aby pripravil pokrm cestujúcemu, ktorý prišiel k nemu, vzal ovečku chudobného človeka a pripravil ju mužovi, ktorý prišiel k nemu. 5 Vtedy sa veľmi rozhneval Dávid na človeka a povedal Nátanovi: Jako že žije Hospodin, synom smrti je muž, ktorý to urobil!*

Mali by sme si dávať pozor na to, keď posudzujeme/obviňujeme/odsudzujeme druhých. Pretože môžeme vlastne vyslovovať rozsudok nad samými sebou. Budme opatrní v tom, ako súdime druhých, aby sme vlastne nesúdili samých seba.

Dávid sa rozhnevá a povie: Jako že žije Hospodin, synom smrti je muž, ktorý to urobil! A Nátan odpovie: *Ty si ten muž! Ty si ten zločinec! 9 Prečo si tedy opovrhnul slovom Hospodinovým, aby si učinil to zlé v jeho očiach? Uriáša Hetejského si zabil mečom a jeho ženu si vzal sebe za ženu a jeho si zavraždil mečom synov Ammonových.*

13 Vtedy povedal Dávid Nátanovi: *Zhrešil som Hospodinovi.*

Modlitba pokánia a vyznania. Zhrešil som voči Hospodinovi. Na základe tohto príbehu, Dávid píše Žalm 51. Toto je pozadie jeho piesne v Ž 51. Viac už nezakrýva a nepokúša sa to vyriešiť a utuľtať. Hriech je zjavený a on otvorene vyznáva. *Zmiluj sa nado mnou, ó, Bože, podľa svojej milosti!*

Vráťme sa k Žalmu 51 a pozrime sa pozornejšie na jeho vyznanie.

3 Zmiluj sa nado mnou, ó, Bože, podľa svojej milosti! Podľa množstva svojho milosrdenstvazahlad' moje prestúpenia. (zľutovanie, súcitu/zaplať obeťou za)

4 Dokonale ma umy od mojej neprávosti a očisti ma od môjho hriechu; (odpušť mi, zachráň ma od môjho hriechu, učiň ma novou a čistou bytosťou.)/Dá sa to po tom všetkom?/

6 Tebe samému (proti tebe) som zhrešil a učinil som to, čo je zlé v твоjich očiach, aby si bol spravodlivý, keď hovoríš, a čistý, keď súdiš.

9*Očisti ma od hriechu yzopom, a budem čistý; umy ma, a budem belší ako sneh. (Pi. 1. bear loss. Znášajstratu***2.** *make a sin-offering. 3. purify from sin: the altar, by putting the blood of the sin-offering on its horns; the sanctuary, by applying to it the blood of the sin-offering. 4. purify from uncleanness: the house of the leper by application of the mixture of living water and ashes of the red heifer, by sprinkling with a hyssop sprig.*prehlás/považuj/deklaruj ma čistým a potom ma urob čistým/ očisti ma) (ospravedlnenie a posvätenie)

Hebrejčina hovorí: deklaruj ma svätým, považuj ma za svätého, i keď ním nie som. Budeš taký dobrý, a odpustiš mi? A prehlásiš ma za svätého/ spravodlivého? A potom hovorí: Budeš na mne pracovať a očistiš ma? Očistiš moje srdce? Pane budeš taký dobrý a zmeníš moje srdce?

10 Daj mi počuť veselosť a radosť, aby plesali moje kosti, ktoré si zdrtil. (daj mi *počuť* – hebr*shama* – používa sa v justícii, keď sudca vyhlasoval rozsudok.) Daj mi počuť tvoje rozsudok, že som čistý... Počúvajme...

12 *Stvor* mi čisté srdce, ó, Bože, a *obnov* priameho ducha v mojom vnútri. (Bara – stvor – slovo použité pri stvorení, zázračný akt, nová stav, nové narodenie, nové stvorenie) (Leb – obnov – výmena všetkého, nová bytosť, nové vnútro, nové srdce a myseľ)

David nechce, aby mu Boh len odpustil, ale chce aby ho Boh nanovo stvoril ako na začiatku. A keď povie obnov ducha – vymeň celé moje vnútro. Všetko staré vyhod' von a daj mi nové srdce a novú myseľ. Toto je modlitba, ktorú sa všetci potrebujeme modliť. Počujeme čo nám chce tento text povedať? Vy a ja sa potrebujeme modliť takúto modlitbu pokánia. Na tomto je postavené naše spasenie/ naša záchrana. Ako prijímame spasenie? Vyznaním a vierou... Spasení sme milosťou skrze vieru. To nie je len ospravedlnenie, že nás Boh považuje za spravodlivých, keď nám odpustil, ale celé spasenie znamená i tú druhú časť, ktorou je posvätenie a to sa tiež deje milosťou, skrze vieru. My na to nemáme. Ak budeme

sami o to bojovať, tak budeme porazení a znechutení a budeme stále padať. My na to nemáme. Preto posvätenie je tiež z milosti a i to prijímame vierou.

Keď upriamujeme pohľad denne na Ježiša vierou v jeho milosť víťazíme. Zostávame v ňom. Jn 15. A oslávenie sa deje tiež Božou milosťou. Celý proces spasenia sa deje Božou milosťou. Prestaňme sa pozeráť na seba a naučme sa pozeráť a zameriavať na Ježiša. Ak budeme zostávať v Ježišovi, jeho prítomnosť v našom živote bude prinášať skutočné ovocie a nie len pretváрку lepšieho života. Text hovorí: *Umy ma budem čistý. Belší ako sneh.* Boh chce každého z nás dnes urobiť čistejších než je sneh. A spravodlivých ako je on spravodlivý. Boh volá každého z nás k takejto spravodlivosti. Byť svätý ako je on sám svätý. To nie je možné dosiahnuť nijakým ľudským úsilím. Napriek tomu, že o tom stále hovoríme, stále sa to snažíme dosiahnuť ľudským úsilím.

My nemáme prostriedky a silu pre boj s hriechom, ale Boh má. Je to pohanstvo, ak sa snažíme bojovať vo vlastnej sile. Pavel po svojom obrátení a vyhlasuje: *Nechcem robiť to čo robím, a nenávidím to čo robím. Ale všetko vládzem v Kristovi, ktorý ma posiluje.* To kľúčové slovo je **v Kristovi**. Toto je modlitba, ktorú sa potrebujeme všetci modliť. Abrahám veril Bohu a on mu to počítal za spravodlivosť. Mária verila Bohu a bolo jej odpustené a bola zmenená. Niekedy, keď hovorím s ľuďmi, zisťujem, že v celom živote nemajú v srdci pokoj. Pretože zhrešili a neprijali odpustenie. Pretože zhrešili a neuverili/neprijali odpustenie.

Boh nás volá nielen k tomu, aby sme činili pokánie z našich veľkých hriechov, ale Boh nás volá, aby činili pokánie tiež z našej spravodlivosti. Aby sme sa kajali i z našej spravodlivosti. ... To je dôvod prečo sú niekedy medzi nami konflikty, pretože sme veľmi spravodliví alebo si myslíme veľa o svojej spravodlivosti. V nás nie je nič dobré. *Naša spravodlivosť je ako ohyzdné rúcho.* Iz 64:6A preto Boh chce aby sme činili pokánie i z našej domnelej spravodlivosti. My sa nielen potrebujeme zbaviť nášho hriešneho ja, my sa potrebujem zbaviť i nášho spravodlivého ja. A ten zápas s naším spravodlivým ja je niekedy ešte ťažší. Niekedy ľudia povedia, ja sa nedokážem zmeniť, tak som to už ťažko skúšal. A tak sa rozhodneme predstierať, že všetko je v poriadku v našom živote. Ak sa máš, dobre.... všetko je Ok... super. Navonok dokážeme toho veľa zahrať, ale Boh vie, čo je v našom srdci. Dokonca dokážeme zmeniť chovanie navonok, to ale ešte neznamená, že problém vo vnútri je vyriešený. Dávid tu hovorí o zmene srdca. /To ale obvykle bolí.../ Stvor mi nové srdce. To je proces, to je zázrak, to my nedokážeme. Nedokážeme zmeniť seba, nedokážeme zmeniť toho druhého /ženy manželov ☺, rodičia deti.../ Len Boh sám je stvoriteľ, my toho nie sme schopní.

Niekedy si povieme, žijem tento dvojaký život, navonok to hrám, že je všetko Ok, ale vo vnútri som dosť znechutený. Niekedy si dokonca myslím, že som už skoro OK, ale v skutočnosti nie som. Čo mám robiť? Máme radosť? Máme istotu spasenia? Máme skutočné bezpečie v Bohu? Niekedy počujeme. Dúfam, že mám istotu. No to nestačí, ak len dúfame v spasenie. Pretože mať radosť zo spasenia, to nie je pozeranie na seba, lebo ak

pozeráme na seba, tak budeme stratení. Radosť zo spasenia je založená na Ježišovi. Preto sa potrebujem pozeráť na Ježiša. A pozeráť na Ježiša znamená tráviť s ním čas. A tráviť s ním čas znamená poznávať Ho. My nedokážme dôverovať niekomu koho nepoznáme, preto ho potrebujeme neustále poznávať. A poznávať ho znamená denne s ním tráviť čas. Len tí, čo sním budú tráviť čas, tak ako Ježiš. Skoro ráno, ešte za svitania, skôr než začal deň trávil čas so svojim Otcom. Len tí, čo budú takto s ním tráviť čas, ho budú poznať, získajú pokoj a budú mať radosť zo spasenia, ktorá sa bude vymykať ľudskému porozumeniu, napriek tomu, čím bude človek prechádzať. Budeme schopní povedať. Ja Ho poznám a viem... Ako Daniel, Pavel, Job... i keby som zomrel, ja ho uvidím. Pretože ho poznám, tak mu dôverujem, mám pokoj a radosť. A toto vám ľudia nedokážu vziať. Toto je tá skutočná radosť zo spasenia.

Dávid hovorí, *Daj mi* – obnov vo mne, tak ako to bolo na začiatku, pôvodne, *radosť zo spasenia*. Počúvajme: „Do akej miery sme ochotný urobiť vyznanie a pokoriť sa, do tej miery nám Boh môže odpustiť a povýšiť nás.“ „Kresťan môže ísť len toľko hore, koľko je ochotný sa pokoriť /dolu?/ a robiť vyznanie.“

Toto je dobrá správa, ak vyznáme svoje hriechy, Boh je ochotný odpustiť. Toto nie je otázka, toto je zaslúbenie. Všetci potrebujeme pokánie, všetci potrebujeme nové srdce, všetci potrebujeme radosť zo spasenia. Toto je modlitba, ktorú sa veľmi potrebujeme modliť. Ak sa ju nemodlíme, tak nie je v našom živote žiaden rast, žiadna zmena, len stagnujeme. Bez skutočného pokánia sa nestane žiadna zmena v našich životoch. Ospravedlnenie to je moment, no posvätenie to je proces. TO je rast. A v tomto procese rastu a zmeny potrebujeme Ježiša každý deň. Nemôžeme si dovoliť začať deň bez Ježiša. Zahrávame s našou istotou a bezpečím v Bohu. Preto potrebujeme Ježiša denne, pretože posvätenie to je proces. Potrebujeme sa modliť modlitbu ako Dávid. Dnes. Modlime sa ju radšej skôr ako neskôr. Dnes a aj každý deň nášho života. Ježiš zaslúbil: *“Svoj pokoj vám dávam.”* My sami pokoj nezískame. Len Ježiš nám ho môže dať. A preto s ním potrebujem denne tráviť čas. Ak v skutočnej pokore a odovzdaní prideme denne k Bohu, a budeme prosiť o odpustenie a o zmenu/o nové srdce, ako často? Každý deň. Ak to budeme robiť, On na takúto modlitbu odpovie. Ak my skutočne vyznáme, On odpustí a očistí. On odpustí – ospravedlní, On očistí – posvätí.

1Kraľ 14:8 Dlho po tom, čo Dávid zomrie, jeden prorok ide za kráľom a hovorí mu: *Ty si nebol ako môj služobník Dávid, ktorý ostrihal moje prikázania a ktorý ma nasledoval celým svojím srdcom činiac iba to, čo je spravodlivé v mojich očiach.* No teda. Či si Boh nepamätá?

Boh nielen že odpúšťa, ale Boh i zabúda. Chce sa nám veriť, že Boh zabúda? Nie je to pekné? Ak činíme pokánie, nielen, že nám Boh odpúšťa, ale Boh Dávda i nás berie akoby sme to nikdy neurobili. David, on bol perfektný /v Kristovej spravodlivosti/. Dodržiaval všetky moje prikázania a nasledoval ma celým srdcom. Je mu odpustené. Jeho hriechy sa mu viac nepripomenú. Nie je toto dobrá správa? Činením pokánia začína celý proces. Nepokúšajme sa zmeniť. Nejde to. Začnime pokorou a pokáním.

Dieťa ktoré sa mu narodilo, zomrelo. Bolo nevinné. Syn Dávidov. Nehovorí nám to niečo? Syn Dávidov, nevinný, zomiera. Ale Dávidovi je odpustené. Symbol na Ježiša, ktorý nevinný zomiera, aby nám mohlo byť odpustené. Dieťa zomiera, Dávidovi je odpustené a Dávid je zmenený. Nie je mu len odpustené a je zmenený. On je obnovený. Získava radosť zo spasenia. A znova sa stáva kráľom. Boh odpúšťa, hľadá naňho akoby to nikdy neurobil. Znova má svoje postavenie, je to vyriešené. Toto je Boh, akého máme. To nie je o tom koľko sme my boli schopní a ochotní urobiť, ale ako veľmi sme boli ochotní sa pokoriť. Ľudia, ktorý sa nedokážu pokoriť, sa nikdy nezmenia. Nedokážeme sa zmeniť tým, že sa o to budeme neustále pokúšať. Potrebuje sa pokoriť úplne na najhlbšie dno, ak túžime a chceme sa úplne zmeniť. Čím hlbšie sme ochotní sa pokoriť, tým lepších ľudí je Boh schopný z nás urobiť. Pokora, to nie je niečo, čo máme radi. No... „Do akej miery sme ochotní urobiť vyznanie a pokoriť sa, do takej miery nám Boh môže odpustiť a povýšiť nás.“ „Kresťan môže ísť len toľko hore, koľko je ochotný sa pokoriť a robiť vyznanie.“ 34:39

Príbeh o mladom mužovi, ktorý volá sa Ondrej. Pochádzal zo štátu Washington. Keď mal 16, dostal sa do zlej partie kamarátov. Spoločne spáchali ozbrojenú bankovú lúpež. Tá sa im podarila tak urobili ďalšiu. No pri tej druhej lúpeži ich chytili. Ostatní z jeho kamarátov robili zle už mnoho rokov. No pre neho to bola len druhá lúpež. Myslel si, že to mu pomôže. Mal čistý register. Nič zlého predtým neurobil a tak dúfal, že mu dajú 30 dní a podmienku. Ved' nikoho nezabil a nikomu neublížil. No prepočítal sa. Ozbrojená lúpež... Dostal 80 rokov väzenia. To je priveľa. Mal 16, za 80 rokov bude mať 96 rokov a bude mať po živote. Dva roky sedel vo väzení, nič nerobil a bol len nahnevaný. Jeho mama mu doniesla Bibliu. Nechcel ju čítať, no keď sa už veľmi nudil, tak ju otvoril a čítal. Nevidel žiadne zaslúbenie, len si stále viac uvedomoval, že si zaslúži byť potrestaný. Že si zaslúži smrť a nie je pre neho žiadna nádej. Ako pokračoval v čítaní, prišiel až k Ž 51... Obnov ma... Môže byť obnovený jeho život? Začal sa o tom rozprávať s iným spoluväzňom. Ten mu povedal, že jemu niekto dal biblické lekcie. Že on je síce stále vo väzení, ale vo vnútri je slobodný. Že Boh zmenil moje vnútro i keď vonkajšok je stále ten istý. „Viem, že som zachránený, nezaslúžim si to. Nikdy sa nepozerám na seba, lebo to by ma len znechutilo. No keď sa pozerám na Ježiša viem, že som zachránený. A robím každé ráno. Keď sa zobudím, nejdem k zrkadlu, ale skôr idem do Biblie.“ Nie je to super svedectvo? Ondrej vzal znova Bibliu od svojej mamy a čítal a čítal ďalej až prišiel k Ježišovi. Nevedel sa modliť zložitú modlitbu, aké sa my niekedy modlíme, nevedel napísať pieseň vyznania ako Dávid. Modlil sa veľmi krátku a jednoduchú modlitbu. *Pane Bože, odpusť mi a obnov ma/stvor ma nanovo.* To je všetko. Vypočuje Boh takto krátku a jednoduchú modlitbu? Bude sa ňou Boh zapodievať? O áno. Lebo On pozná vnútro srdca človeka. Nepotrebuje sa modliť zložitú a naučenú modlitbu... na Boha tým nikdy neurobíme dojem. Čo Boha osloví je jednoduchá a pokorná modlitba zlomeného srdca. To je to, čo najviac pôsobí. Úprimné srdce, nie len slová. *Zlomeného ducha Boh neodmietne.* (19) Keď sa zlomené, pokorné a úprimné srdce modlí... Boh počuje. A viete čo sa následne stalo? Nič. Jednoducho nič. Nikto ho nevyslobodil z väzenia. Boh ho tam nechal.

Modlíme sa preto, že chceme požehnanie, alebo sa modlíme preto, že to skutočne myslíme vážne? Často sme závislí na Božom požehnaní. Ak nepríde Božie požehnanie, tak strácame vieru. Netúžime v prvom rade až tak po Kristovi, ako túžime po jeho požehnaní. Ak požehnanie nepríde, tak sme sklamaní. To je preto, že sme zameraní na niečo iné, a nie na vzťah s Kristom.

A tak sa modlil: Bože zmeň moje srdce. Každý deň. A čo sa stalo. Vedel, že je mu odpustené, i keď bol stále vo väzení. Tak sa začal modliť. Bože, chcel by som byť nejak užitočný a slúžiť. Povedať i spolu väzňom o odpustení, ktoré som získal. Začal sa pýtať, čo by mohol robiť. Potrebovali by sme inštalatéra, ale ty nemáš kvalifikáciu. My ponúkame školenie... si ochotný sa vyučiť? Áno, povedal Ondrej. Potom, potrebovali by sme opravovať nábytok, si ochotný sa v tom zaškoliť? Áno... Tri mesiace sa učil a potom to robil. Potom sa vyučil zámočníkom... atď. Urobil si 8 rôznych kurzov a potom v tých oblastiach vo väznici pracoval. Pomáhal a robil čo sa dalo a rozprával sa s kým sa dalo, čím sa stal veľmi zaneprázdnený. Tak prežil ďalších 8 rokov a skoro až zabudol na slobodu. Už na to nemyslel a ani sa za to nemodlil. Bol šťastný, že je zachránený a vedel, že si väzenie zaslúži. Nejde tu o nás, nejde tu o našu prácu, nejde tu o našu chorobu, nejde o to, čo sa deje v našom živote, ale ide o náš vzťah s Kristom. Rozumieme tomu? Znova: Najdôležitejšie nie je to, čo sa momentálne deje v našom živote. Tým najdôležitejším je náš vzťah s Kristom. Ak sa sústredíme na Krista, potom môže Kristus konať v našich životoch. Ak to je opačne, tak je to zlý smer. Ondrej nemyslel na seba. Po ôsmych rokoch, guvernér štátu Washington, posledný deň vo svojej práci mu udelil milosť. Ondrej sa dostáva na slobodu. Vrátil sa opäť do zlej partie a k predchádzajúcemu spôsobu života? Nie. Ale povedal, Bože, ďakuje ti, že si ma už skôr priviedol k modlitbe vyznania. Nie až keď som mal 30 alebo 50. Ďakujem ti, že ti už teraz môžem slúžiť. Ty si mi odpustil a ja to chcem každému rozprávať, ty si ma oslobodil a i tu na slobode ti chcem do konca života slúžiť. Nechal sa pokrstiť a začal chodiť a slúžiť vo zbore v Siatle. Zanedlho išiel na misijnú cestu do Kostariky. Za nejaký čas sa rozhodol ísť do Thajska na misiu. Títo ľudia potrebujú pomoc. Začal sa učiť thajsky. Ľudia ho odrádzali, že to je veľmi ťažký jazyk. Samohlásky sa vyslovujú piatimi rôznymi spôsobmi a ich výslovnosť mení význam slov. Ty sa to nikdy nenaučíš. Viete čo povedal? Áno, ja sa to nikdy nenaučím, ale Svätý Duch, ktorý dal dar jazykov na letníc ma môže thajsky naučiť. Za päť mesiacov začal hovoriť thajsky. Nie dokonale, ale hovoril. A tak začal kázať a hovoriť ľuďom v Thajsku o Kristovi. A hovorí, nie je väčšia radosť, ako rozprávať druhým v akého úžasného Boha verím, ktorý mi odpustil všetky moje hriechy a mení ma každý deň môjho života. A vy to môžete zažívať tiež. Nie sú nám tie slová povedomé? Nie je väčšia radosť, než hovoriť iným...

Po **vyznaní** nasleduje **odpustenie – radosť – svedectvo.**

„Ten, kto prežije skutočné obrátenie, bude tak naplnený Božou láskou, že jeho najväčšou túžbou bude sa podeliť s druhými o radosť, ktorú sám získal.“ (CME28) „Človek nie je

obrátenej kým sa v ňom neprejaví túžba oznámiť iným, akého vzácneho priateľa našiel v Ježišovi. Spásna a posväcujúca pravda mu nemôže zostať v srdci zatvorená.“ (TV88)

14 *Navráť mi radosť svojho spasenia a podopri ma dobrovoľným duchom!* 15 *A budem vyučovať priestupníkov tvojim cestám a hriešnikov, aby sa obrátili k tebe. /Chcem učiť neverných tvojim cestám, aby sa hriešnici obrátili k tebe.*

Čo nasleduje po tom, čo sme zachránení? Navráť mi radosť. A čo nasleduje po nej? Budem vyučovať hriešnikov tvojim cestám.

Svedectvo, ktorému sa nedá zabrániť. *Ja ti to musím povedať, čo Boh pre mňa urobil. Toto je Boh, v akého verím.*

Myslíme si, že budeme prežívať radosť bez toho aby sme sa o ňu delili? Do tej miery, do akej sme ochotní hovoriť o tom, čo pre nás Ježiš vykonal, do tej miery v nás ostáva získaná radosť zo spasenia. Do tej miery, do akej my pomáhame iným rásť, do tej miery my sami tiež rastieme.

14 *Navráť mi radosť svojho spasenia a podopri ma dobrovoľným duchom!* 15 *A budem vyučovať priestupníkov tvojim cestám a hriešnikov, aby sa obrátili k tebe.*

Boh nám chce odpustiť, očistiť nás, obnoviť nás, navrátiť nám radosť zo spasenia a zmocniť nás k mocnému svedectvu o ňom.

No my sa potrebujeme modliť túto modlitbu vyznania.

Do tej miery, do akej sme ochotní sa deliť o našu skúsenosť vyznania, odpustenia, obnovy a radosti, do tej miery my sami zotrávame a rastieme v tejto skúsenosti. Boh nám nedá viac prežiť, kým s nepodelím o to čo sme osobne s ním zažili. Boh nie je závislý na nás, no náš rast je závislý na našej ochote sa deliť s tým, čo z jeho milosti on koná v našom živote. Tým ako sa delíme, o to čo Boh pre nás urobil a robí, tým v tom i sami rastieme. Do tej miery, do akej sme ochotní sa deliť o našu skúsenosť vyznania, odpustenia, obnovy a radosti, do tej miery my sami zotrávame a rastieme v tejto skúsenosti.

Ondej sa modlil jednoduchú modlitbu. Bože, odpusť mi a obnov ma. A Boh to pre neho urobil. A on sa začal o to deliť s inými ľuďmi a stále v tom pokračuje. Môže Boh vziať niekoho z vedenia a použiť ho pre svoju slávu? Áno. Boh môže vykonať veľké zmeny v živote človeka. No všetko to začína modlitbou vyznania.

Boh chce i nám dnes odpustiť. Boh i nás všetkých volá k tejto dôležitej skúsenosti nášho duchovného života. Dnes sa potrebujeme začať modliť. *Zmiluj sa nado mnou, ó, Bože.* Odpovieme Bohu na toto jeho volanie? Sme ochotní denne sa modliť túto modliť a denne poznávať Ježiša a zostať v ňom?

To je mojím priáním pre nás všetkých. Amen